

Den fria republiken!

Erland Blomkvist

1912

Undertecknad vill med några exempel visa hur den mycket omtalade friheten ter sig för oss proletärer i den s. k. »fria republiken» Amerika.

Här är en frihet, som är tillåten nästan i varje stat, att vilken korporation eller sammanslutning som helst eger att öppet tala, hålla föredrag på gatan, dock med det villkor att ej trafiken därav hindras. I dessa dagar har California framträtt för hela världens ögon. För en 3 à 4 månader tillbaks började det s. k. I. W. W. använda sig av den frihet, som tillåtes övriga organisationer här, men det slutade med strid på liv och död. Platsen var denna gång en stad här i Californien vid namn San-Diego. Myndigheterna i staden förbjöd I. W. W. att avhålla öppna möten på gatan. Förbudet trotsades. Men då blev det »fart i luckan». Staden skulle ränsas från socialister och vid denna ränsning huserade borgarna som de värsta barbarer. Arbetarna drevs ur staden med sönderslagna huvuden, sondertrasade med träklubbor, en del sköts ner som skabbiga hundar. Men vad hjälpte väl detta! Här, som annorstädes, slår man ej ihjäl socialismen, arbetarrörelsen, med det att man slår ihjäl en del personer. I. W. W:s skara växte för varje dag. De kamrater här i San-Francisco, som ej hade medel att åka för, tog på trampen till San-Diego. Trots all misshandel avhölls gatumöten. Många blevo slagna, hundratals av dessa entusiaster kastades i fängelse. Men vad hjälpte det! Arbetarnas paroll var »*free speech*» in San-Diego. Brutaliteterna har fortfarit flera månader, men den senaste veckan satt man kronan på eländet. En kamrat, tysk till börden, skräddare till yrket, som varit i detta landet endast en kort tid, hade även råkat att komma till denna rövarhåla. En dag behagade polisen frakta denne man ner till kontoret, där han fick undergå det mäst närgångna förhör. Han var misstänkt för att vara socialist, I. W. W.-man därför att han bar en röd halsduk. Personen tillhörde ej nämnda organisation, hade aldrig hört talas om den förr än han kom till San-Diego. Han blev av polisen tillfrågad varför han bar röd halsduk; svaret blev att han var förtjust i den färgen. Detta hade gjort så mycket, att nyfikenheten hos personen vaknat, och en tid efteråt finna vi honom nere på I. W. W:s lokal och tillhandlar sig några broschyrer. Denna kväll hände det, samtidigt som denne skräddare var där, att polisen kommer och häktar hela baket. På kontoret försökte mannen, som även nu bar den röda halsduken byta bort den med en av sina kamrater, men polisens argus-ögon upptäckte hans föresats. Nu blev dessa fångar fraktade i automobiler utanför staden; under vägen misshandlades de med träklubbor så att blodet flöt omkring dem. När denna eskort kom till bestämmelseorten tvingades de att kyssa den Amerikanska flaggan och sjunga Amerikanska nationalsången. I förra veckan anlände till San-Diego den mycket omtalade anarkistiska talarinnan, miss Emma Goldman. Någon lokal för avhållande av föredrag kunde ej uppbringas. Emma Goldmans följeslagare var en doktor Ben Reitmann. På e. m. kom en liga av dessa samhällsbevarare upp på hotellet dr Reitmann bodde och tvingade honom följa dem. Han gick med. Utanför väntade en automobil i vilken de fraktade Reitmann 30 eng. mil utanför staden. Under vägen dit blev mannen misshandlad på det gräsligaste. Med träklubbor slogs stora krossår i hans huvud, man stack blyertpennor i hans näsa och öron o. s. v. Framkomna till bestämmelseorten tvingas mannen att kläda sig naken. Och nu börjar det gräsligaste, ja nästan otänkbara, som kan begås av civiliserade människor. Mannens kropp bstrykes med tjära, sedan rullas han i tjäder, vid en uppgjord stockeld torkas han. Kan man tänka sig värre lidande. Reitmann bad, under det blodet strömmade ner för hans ansikte, att man skulle skjuta honom i stället för att pina honom, men det gjordes ej, de skulle njuta av hans lidande. På denna misshandel tager dessa djävlar i människohamn och bränner med brinnande cigarren in i perosnens rygg bokstäverna I. W. W. varpå Reitmann lämnas ensam. Och när dessa kannibaler lämnade platsen försäkrade de, att om Emma Goldman varit i deras våld så skulle hon fått detsamma! Arbetarna, några hundra man, ha obeväpnade stridit mot denna till tusental uppgående samhällsbevarande ligan.

Detta jag här relaterat ger ju blott en liten aning om skräckväldet i detta land. Se på misshandlingarna i Lawrence där bajonetterna användes för att upprätthålla den s. k. ordningen, att försvara ett hutlöst kapital. Hur går det till i dessa dagar vid tidningssträjken i Chicago, där lejda och köpta poliser och drabanter slår fattiga tidningspojkar, som törs sälja arbetarnas socialistiska tidningar, kastar omkull deras tidningsstånd, misshandlar och slår små barn. Så ser den »fria republiken» ut. För en tid sedan blev en kamrat Leonard Olsson i Tacoma nekad medborgarerätt, eller rättare fråntagen sin medborgarerätt, därför att han är socialist.

Med hälsning!

San-Francisco maj 23.

Det Anarkistiska Biblioteket

Erland Blomkvist
Den fria republiken!
1912

Tidningen Brand #26 1912

www.anarkistiskabiblioteket.se